

Berachos (55a)

— אין מעתידין פרנס על הצבור — אמר רבי יצחק R' Yitzchak said: — One does not appoint a leader over the community — אלא אם כן נמלכים בצויר unless one consults the community. — For it is stated: — רأוי קרא ה' בשם בצלאל" — See, Hashem has proclaimed by name, Betzalel. — אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה The Holy One, Blessed is he, said to Moshe: — Moshe, do you consider Betzalel worthy of this undertaking? — אמר לו רבונו של עולם אם לפניו הגון ראוי לא כל שבט [Moshe] said to [Hashem], — Master of the universe, if he is worthy before You, then he is certainly worthy before me!"

— אף על פי כן לך אמרו להם [Hashem] said to [Moshe], — Nevertheless, go and ask them [the people of Israel]. — הלא ואמר להם לישראל [Moshe] went and asked them, — Do you consider Betzalel worthy? — אמרו לו They said to him, — אם לפניו הקדוש ברוך הוא ולפניך הגון ראוי Before the Holy One, Blessed is He, and before you, — לפניו לא כל שבט — then he is certainly worthy before us!"

Yerushalmi Megillah (3:2)

— כבית הכנסת three gabbaim of a shul — are like the entire membership of the shul. — ושבעה מבני העיר The seven appointees of the city — כעיר are like the entire population of the city.

The Gemara asks:

— מה אנחנו קיימים With what are we dealing here? — אם בשייכלו עליהם If [the citizens] accepted these appointees upon themselves, — אפילו אחד even one should be empowered to make decisions on their behalf. — אם בשלא קיבלו עליהם And if they did not accept the appointees upon themselves, — אפילו כמה even if there are many more than seven, their decisions should not be binding. — ? —

The Gemara answers:

— אלא לנו אנחנו קיימים בסתם Rather, here we are referring to where the seven were appointed without specification to take care of the needs of the city. In that case, if there are seven, they are empowered to take care of all of the needs of the city.

מינוי בית דין על ידי אנשי העיר

שוו"ת תשכ"ג (א, קסא) - אף על פי שהדיין המתמנה על הציבור היה מופלא וסמוך והמנה אותו היה אדם גדול בדורו ראוי הוא שימליך עם הציבור קודם מנותו שהקב"ה היו ממנו פרנס על הציבור אלא אם כן נמלך בהם כדאמרין בפרק הרואה...
כנסת הגדולה (הגה"ט ח, ב) - אין מעתידין פרנס על הציבור אלא אם כן נמלכנו עם הציבור תחלה. וראיתי בתשובה כי להרשב"ץ תפיס על החכם הרב רבינו שאול הכהן ז"ל שהחיציא כתוב מהמלך על הריב"ש ז"ל שהיה דיון קבוע ולא נמלך עם הציבור תחלה.

רמ"א (ח, א) - ממנינם הטוביים והחכמים שבהם (לדעת אנשי העיר)... וכיון שקיבלו עליהם בני העיר אין אחר יכול לפסלן.
ערוך השלחן (ג, ב) - דיניהם קבועים שנתנו מהעיר.

דין בוררות (עמ' שג) - עולה מהלכה זו שככל בית דין שנבחר ישירות על ידי בני העיר מוגדר כבית דין קבוע וכל בני העיר חייכים להיות כפופים לו.

מינוי בית דין על ידי טובי העיר

הכלכה פסוקה (ח, 45) - למונות דיניים לבני העיר אין טובי העיר רשאים אם לא הוברכו לכך אלא בהסתמכת הציבור כדברי הרש"ב"א וברמ"א כאן... אם הם שבעה טובי העיר יש להם סמכות לכל עניין הציבור אפילו לדבר שלא הזוכר בפירוש בשעה שהוברכו למנהגי הציבור.

דיני ממונות (ד, עמ' נז) - אין לומר דהנברחים למוסדות השלטון בישראל יש להם דין של טובי העיר ממשום שכדי להתמננות לטובי העיר יש תנאים יסודים לכך כגון שלא יהיו פסולים.

הגרא"י ולדינברג (בטובי העיר עמ' מה) - יש לנבחרי העם במשפטה ובכינסט דין של טובי העיר.

הגר"ש וואזנר (בטובי העיר עמ' מו) - צ"ע אם יש לפרנסי העיר כח של ז' טובי העיר כיוון שבעו"ה הרבה פעמים השיקול דעת שלהם אינו נובע מחמת טובת בני העיר בלבד אלא גם משיקולים פוליטיים וכדומה... ומלאך טעם זה נראה פשוט דבריהם הגדולים שחירות הפרנסים אינה על פי התורה שהיא על ידי אנשים שאינם שומרו תורה ומצוות ועל ידי בחירת נשים לא שייך כלל שהיא לפרנסים האלו כח של ז' טובי העיר.

מינוי בית דין בזמן הזה

ערוך השלחן (ד, ב) - ומה שאין מוחין עתה כשאחד אינו רוצה רוצה בדיינים הקבועים בעיר מפני שאין ביכולתו להעמיד משפטו הדעת על תלה, והבעל דין עתיד ליתן את הדין לפני יודע תעלומות אם אין הצדק אותו זהה.

אגרות משה (חו"מ, ב, ג) - והוא נכתב הרמ"אadam דינים קבועים בעיר לא יכול לומר לא אדון לפניו אלא בורר היה זה רק בעירות שבמדינתינו שהיו מתמנים מהעיר שאף הרב האב"ד בבדו נמי היה יכול לכופו מאחר שקבלו, אבל בנויאירך ליכא דיינים קבועים שנתרמו מהעיר ובפרט שאיכא עוד אגודות וחברות של רבנים שליליכא אף מינוי מכל הרבנים שבעיר וכלן כשרוצה אחד מהן בזבל"א מוכרכיןليل' בזבל"א דוקא.

בית אבי (ג, קנו) -פה בעירינו נואירך ליכא בי דינה דקייעי במתא כיוון דיש כמה בתים דיןין ואין לשום בית דין סמכות של בית דין קבוע כיוון כלל אחד יכול לומר אני משתייך לבית דין פלוני ואין לו שייכות עם בית דין זה או זה.

משיב בהלכה (ח) - הבתי דין קבועים בזמנינו שלא נבררו מהקהלת כדיין אין להם הכח של בית דין קבוע שנזכר ברמ"א בסימן ג'.

דרך חושן (עמ' טו) - ולענ"ד אין זה נראה, דסגי בהכירנו בני העיר בסמכותם, ואפשר שאין להביא בה ראייה מדינה למדינה.

שבט הלוי (ח, שב) - כל אדם השיך לאיזה קהלה בכל העניינים ובקהלת הזאת איך בית דין קבוע לדידיה נחשב בית דין קבוע ואין צורך בזבל"א, וגם אם איכא בעיר בית דין מצורף מכמה קהילות והם דנים לפי דייני חוו"מ ונזהרים בכל הדברים אשר בדיינים צריכים להזהר, דינים כבבית דין קבוע בעיר.

שבט הלוי (ט, רפה) - למעשה יש בבית דין קבוע גם בזמן הזה לעניין הנ"ל, ובפרט בעיר שלכם קריית ספר אתם קבועים לכך להורות לרבים וקובלו אתכם עליהם, וגם מה שכתב הגאון בעל אגר"מ לא שייך במקרה שלכם, וגם בעיר גדולים נתיתי מדבריו הג' מבואר לעני כמוני בתשובה שם.

מינוי בית דין על ידי רבני העיר

רש"ב"א (ה, רמה) - אם אין הממונים ראשים על העם אין באסיפה להחרים אלא אם כן יסכימו עמם רוב הציבור ותלמידי חכמים שבעיר.

טובי העיר (א, יז) - אף אם התאספו כל בני היישובים לתקן תקנות עבור הכלל אין הציבור מחייב בכך. הסכים הציבור לתקנות אלו לאחר שתוקנו יש תוקף לתקנות נבחרי הציבור.

אגרות משה (חו"מ, ב, ג) - שליליכא אף מינוי מכל הרבנים שבעיר ...

דיני בוררות (עמ' שג) - הגאון רבבי יצחק קוליץ זצ"ל הראב"ד לירשלים אמר לי שאם רב העיר ממנה דיינים בבית דין למונות יש לבית הדין הזה מעמד של בית דין קבוע. נימוקו הוא שחשיבותו וסמכוותו של הרב היא לפסק לחייב בשאלות של דייני ממונות כשם שהוא חייב לפסק בשאלות של איסור והיתר, לפיכך מהותתו של הרב גם למונות בית דין למונות כדי לפסק לחייב בשאלות ההלכתיות של דייני ממונות.